

ZOEKTOCHT VAN EEN ONGELEERDE

Zoektocht? Op zoek ? Naar wat?

In dit “boek”, ga ik, gepensioneerde ongeleerde, op zoek naar antwoorden op vragen, vragen die ik al heel lang heb. In mijn “werkzame” leven hadden deze vragen een “lage prioriteit”! Je hebt wel wat anders aan je hoofd. Maar, nu ik tijd heb, kan ik eindelijk naar antwoorden zoeken. Eerst las ik alleen, maar ja, je kunt niet alles onthouden. Ik begon het één en ander op te schrijven. Ik zocht verder, begon te schrijven en te rekenen en trachtte zo antwoorden te vinden. Ik lees en zie van alles, maar vraag me vaak af: “Wat is daarvan waar en wat is niet waar”.

Maar... wat zoek ik eigenlijk? Ouder wordende, heb ik een sterke drang om steeds meer te weten! Ik dacht vroeger altijd, “hoe ouder ik word, hoe meer ik begrijp!” Maar het tegenovergestelde is waar: vooral van de mensheid begrijp ik steeds minder. Maar ook zit ik vol vragen over heelal en materie: het allergrootste en het allerkleinste. Dus ben ik op zoek gegaan, op zoek naar antwoorden, naar het “hoe” en het “waarom”!

Het is een vreemdsoortig boek geworden, is het wel een “boek”? Het is meer een verzameling overpeinzingen over allerlei onderwerpen, beschrijvingen die elkaar ook nogal eens overlappen. Ik las ooit een boek van Stephen Hawking: “Het Heelal”. Daarin vertelt Stephen dat zijn uitgever hem aanriep geen formules te vermelden, omdat dit het aantal lezers zou halveren. Maar... in dit boek komen nogal wat (eenvoudige) formules en vooral rekenwerk voor. Weinig lezers dus. Nou ja, dat moet dan maar!

Voor wie is dit boek bedoeld? Zit er iemand op mijn “boek” te wachten? Sommigen misschien wel, de meeste waarschijnlijk niet. Maar toch schrijf ik op wat ik vind, sterker nog, ik moet het opschrijven, ik moet het kwijt. Al leest niemand het (uit), het schrijven ervan heeft voor mijzelf wel degelijk een functie: ik heb dan m’ eigen naslagwerk over zaken die mij fascineren en interesseren. Door het zoeken en opschrijven leerde ik steeds meer! Ik heb namelijk wel geleerd, maar ben geen “geleerde” en ik wil nog veel meer weten. Door zó te schrijven, te zoeken en weer op te schrijven is het helaas een enigszins onsystematisch werk geworden, maar wel heb ik getracht het boek (voor iedereen) leesbaar te houden.

Na een kleine 70 jaar op deze aarde, heb ik (en ik denk ik niet alleen) vele vragen, waarop ik het antwoord maar moeilijk of helemaal niet kan vinden. Al zoekende in allerlei “materie” werd het mij ook nog pijnlijk duidelijk, dat ik een handicap heb. Ik heb alleen basiskennis van wiskunde en al zoekende merkte ik dat ik veel kennis mis! Ik zie formules met symbolen en letters waar ik geen chocola van kan maken. Informatie over atoomfysica bevat vaak veel moeilijke formules en ingewikkelde vergelijkingen en deze gaan nogal eens boven m’n (oude) pet! Maar...om bepaalde zaken te begrijpen moet je toch wat van formules en grafieken weten, je kunt eigenlijk niet zonder wiskunde!

Het zou een oude wijsheid zijn: boeken met formules leest men niet! Maar ik kwam er niet onderuit, ik had ze nodig om m’n verhaal toe te lichten. Tegen beter weten in heb ik dus de voor mij begrijpelijke formules en berekeningen in m’n verhaal verwerkt. Maar...dan wel zo eenvoudig mogelijk en hopelijk voor (bijna) iedereen te bevatten! En...kan je de formules en berekeningen niet volgen? Lees er maar langs, sla het maar over! En bevalt je m’n schoolmeesterachtige toon niet? Het spijt me, heb ik van m’n vader geërfd, die was schoolmeester!

Ik zat altijd al vol vragen. Toen ik nog werkte, leken deze te zijn vervaagd, maar die vragen waren wel degelijk latent aanwezig. Toen ik dan eindelijk stopte met werken, kwam alles versterkt naar boven en besloot ik me er dan maar in te verdiepen. “Waarom ben ik hier,

hoe zit 't heelal in elkaar, wat is eigenlijk "materie", leg me de begrippen "kracht" en "beweging" eens uit, wat is radioactiviteit. Maar ook....waarom kan ik niet in "De Heer" geloven en anderen wél. Waarom twijfel ik zo! De bijbel, wat moet ik ermee? Is er wel wat na de dood, hoe zit het met de "schepping", hoe zit alles in elkaar? Hoe vind ik antwoorden op zulke vragen?

Eerst ging ik weer eens in m'n eigen "bibliotheek" neuzen. Gedateerde, maar soms toch wel interessante lectuur. Ook zocht ik boeken in de bibliotheek en kocht nieuwe boeken over de onderwerpen die me interesseerden. Later zocht ik op 't internet, waar ontstellend veel informatie te vinden is. Ik begon me te verdiepen in steeds meer onderwerpen.

Na van alles gelezen, gehoord en gezien te hebben, had ik eigenlijk meer vragen dan ooit. Ik begon aan mezelf te twijfelen. Zijn m'n hersens te beperkt? Weten "zij" (de wetenschap) het ook niet? Veel van wat ik over genoemde zaken lees, is tegenstrijdig en roept nieuwe vragen bij me op. Ik kom ook nogal eens foutieve en tegenstrijdige informatie tegen. Ook is veel lectuur, die ik lees over heelal en materie, zo moeilijk, zo warrig geschreven, dat ik soms vermoed dat "zij" het eigenlijk ook niet weten, maar dit niet toe willen geven en dan maar in een woorden- of cijferbrij verzanden.

Veel wetenschappers beschrijven van alles in de vorm van (voor mij) onbegrijpelijke formules en gebruiken allerlei letters en symbolen zonder deze toe te lichten. Ze gaan er zeker van uit dat je die wel kent. Soms denk ik wel eens dat de "geleerden" zich achter die formules verbergen, maar het blijkt toch dat ze al rekenende zeer veel ontdekt en verklaard hebben. Vooral voor die geleerden van vroeger heb ik groot respect gekregen. Door hun geschriften kom ik toch langzaam maar zeker verder. Niet alles is te verklaren, maar ik probeer het en misschien kan ik er daarna wat makkelijker mee omgaan. Niet dat ik het er nu zó moeilijk mee heb, maar toch....het houdt me wel bezig!

De belangrijkste vragen, "Waarom ben ik hier, is er een God en wat is er hierna?", zijn waarschijnlijk ook het moeilijkst te beantwoorden. Het zijn vragen die zo oud zijn als de mensheid. Andere dringende vragen zijn: "Wat is materie, wat is zwaartekracht, hoe zit het heelal in elkaar?" Vroeger dacht ik dat alle mensen met deze vragen zaten. Later bleek me dat dit toch niet zo blijkt te zijn. Als ik over dergelijke onderwerpen met anderen spreek, kijkt men me "vaag" aan, geeft een ontwijkend antwoord, doet lacherig en er zijn zelfs mensen die zeggen dat ik niet zoveel moet denken! Waarom begrijp ik toch steeds minder van het fenomeen mens? Ben ik zó anders?

Al die vragen over ons bestaan hier, het heelal, de natuurwetten enzovoort, ben ik dan een uitzondering door er over na te denken? Het lijkt haast van wel, maar toch, al zoekende, op 't internet, merk ik dat veel meer mensen, vooral jongeren, dezelfde vragen hebben en deze, op hun manier (en vaak in slecht Nederlands) stellen en er met elkaar over praten. Er zijn volop forums waar studenten en leerlingen met elkaar discussiëren! De manier waarop ze dat doen is wel even wennen, maar dat zal m'n leeftijd wel zijn!

Duidelijk is dat de meeste mensen er niet echt mee zitten en gewoon verder gaan met leven, misschien wel de allerbeste houding. Dat we hier zijn is immers onvermijdelijk! We moeten leren met alles te leven! Over deze zaken lezen en nadenken zijn eigenlijk mijn enige mogelijkheden. Door er over te schrijven helpt dus ook! En misschien zijn er toch wel meer mensen die over deze dingen willen lezen en leren.

Ik moet ook vaststellen dat er in de gangbare dag- en weekbladen maar weinig en vaak onvolledig gepubliceerd wordt over nieuwe kennis van heelal en materie, terwijl ik toch zeker weet dat er dagelijks veel nieuwe kennis over deze onderwerpen bijkomt. 't Internet geeft veel meer informatie, maar 't valt niet mee om in de veelheid van informatie het gewenste te vinden. Niet zelden blijkt de informatie verouderd!

Zoals gezegd, ik wilde dit verhaal leesbaar te houden en in navolging van Stephen Hawking, geen formules gebruiken. Hij heeft er toch één vermeld: $E = mc^2$. In dit boek staan

er meer en er zullen dus een aantal lezers afhaken. Maar...moeilijke formules gebruik ik niet, want die snap ik zelf niet! En die Stephen Hawking had vanwege zijn ziekte (spierdystrofie) veel geld nodig! Ik kan altijd wat gebruiken, maar ben niet hulpbehoevend! Ik kreeg van 't rekenwerk trouwens veel voldoening. De berekeningen zijn eenvoudig en de toegepaste formules en manier van rekenen zijn voor iedereen met een beetje opleiding te begrijpen! Wel moet je een beetje weten hoe je met zeer grote getallen (machten) omgaat, daar moest ik zelf ook aan wennen.

Voor de mensen die echt meer willen weten: aan exacte gegevens is geen gebrek, er is veel literatuur met volop ingewikkelde formules en berekeningen over de door mij beschreven onderwerpen aanwezig, ga maar naar de bibliotheek of zoek op het Internet! Verder zijn er studieboeken, encyclopedieën enz. Maar... of je in formules het antwoord op al je vragen kan vinden? Sommigen wel! Neem Einstein maar, die heeft mij altijd gefascineerd! Met vergelijkingen heeft hij veel verklaard. Maar je kunt je er ook achter verschuilen!

Hoe verder ik zoek, hoe meer ik vastloop. Toch wil ik een verklaring! Ik kom dus zelf met verklaringen en oplossingen. Kloppen die? Ik heb geen idee, maar zolang de wetenschap niets beters heeft? Een belangrijke conclusie van mijn zoektocht is ook dat de bekende stelling: hoe meer je weet, hoe meer je bemerkt dat je eigenlijk nog niets weet, inderdaad klopt.....ook voor de wetenschap!